

Stellingen

behorende bij het proefschrift

Calibrating care in midwifery: weighing the evidence on weight and weight gain for pregnant women

1. De BMI klasse van vrouwen die na de intake in aanmerking komen voor eerstelijns verloskundige zorg verklaart maar zeer beperkt de variatie in wel of niet verwezen worden tijdens zwangerschap of baring (dit proefschrift).
2. Richtlijnen over gewichtstoename van zwangere vrouwen dienen gevalideerd te worden in de beoogde doelgroep alvorens ze geïmplementeerd kunnen worden (dit proefschrift).
3. Een verwijzing voor de bevalling bij een multipara enkel op indicatie van obesitas klasse II-III is geen evidence based zorg voor deze vrouw (dit proefschrift).
4. In de huidige multidisciplinaire context van de geboortezorg is wetenschappelijke onderbouwing slechts één van de krachten die de klinische besluitvorming door de eerstelijns verloskundige beïnvloedt (dit proefschrift).
5. Onderzoeksresultaten gebaseerd op registratiebestanden waarbij variabelen niet eenduidig gedefinieerd en geregistreerd zijn, kunnen enkel met grote terughoudendheid gebruikt worden voor beleidsmatige en strategische doeleinden.
6. Besluitvorming over risico's in de verloskunde vereist actuele, wetenschappelijk onderbouwde kennis over relevante normaalwaarden in de betreffende doelgroep.
7. Aanbevelingen in richtlijnen zijn slechts zinvol wanneer ze niet alleen statistisch significante maar ook klinisch relevante gezondheidswinst voor moeder en kind opleveren.
8. De complexiteit van het klinisch besluitvormingsproces waarbij een verloskundige evidence based medicine toepast en haar klinisch besluit vervolgens verantwoordt in een multidisciplinaire context, vraagt een academisch denkniveau en strategische competenties van elke verloskundige.
9. Aanbevelingen in richtlijnen over gewicht en gewichtstoename hebben impact op zwangere vrouwen en op zorgverleners. Richtlijnmakers hebben daarom de morele plicht hun aanbevelingen wetenschappelijk te onderbouwen en aan te geven waar dat niet mogelijk is. Zorgverleners hebben de plicht niet alleen de richtlijn, maar ook de mate van onderbouwing te bespreken met hun cliënten.
10. De door wetenschappelijke tijdschriften gehanteerde diversiteit aan eisen voor vorm, lay-out en stijl van verwijzen draagt meer bij aan de redactionele competenties van de auteur dan aan de wetenschappelijke kwaliteit van het artikel.
11. Promoveren kost veel energie maar je wordt er niet slank van.